Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 2ας Ιουλίου 2026*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω των ενεργειών της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία – Κανονισμός (ΕΕ) 833/2014 – Άρθρο 2στ, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου "φορέας" – Απαγόρευση της μετάδοσης περιεχομένου προερχόμενου από τα νομικά πρόσωπα, τις οντότητες ή τους φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV του κανονισμού 833/2014 – Μετάδοση του περιεχομένου αυτού από φυσικά πρόσωπα σε ιστότοπο που παράγει έσοδα μόνον υπό τη μορφή εθελοντικών εισφορών»

Στην υπόθεση C-67/25,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (πρωτοδικείο Saarbrücken, Γερμανία) με απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Ιανουαρίου 2025, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης

**R,**

**N,**

**K,**

παρισταμένης της:

**Staatsanwaltschaft Saarbrücken,**

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Jarukaitis, πρόεδρο τμήματος, M. Condinanzi, N. Jääskinen, R. Frendo (εισηγήτρια) και A. Kornezov, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: R. Norkus

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Staatsanwaltschaft Saarbrücken, εκπροσωπούμενη από τον A. Hammer,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

– ο R, εκπροσωπούμενος από τους A.-M. Kalmes και J. Schmidt, Rechtsanwälte,

– ο K, εκπροσωπούμενος από την A.-M. Kalmes, Rechtsanwältin,

– η Εσθονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις H. Hirsik και M. Kriisa,

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις E. Timmermans και B. Travard,

– η Λεττονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις J. Davidoviča και K. Pommere,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Carpus-Carcea και τον M. Kellerbauer,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Φεβρουαρίου 2026,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/350 του Συμβουλίου, της 1ης Μαρτίου 2022 (ΕΕ 2022, L 65, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 833/2014).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά τριών φυσικών προσώπων, των R, N, και K, για πράξεις που ενδέχεται να συνιστούν παράβαση της απαγόρευσης του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014.

### Το νομικό πλαίσιο

#### *Το δίκαιο της Ένωσης*

*Ο κανονισμός 833/2014*

3 Το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 ορίζει τα εξής:

«Απαγορεύεται σε φορείς η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η παροχή δυνατότητας ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή η διευκόλυνση ή η με άλλο τρόπο συμβολή στη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση οποιουδήποτε περιεχομένου από τα νομικά πρόσωπα, τις οντότητες ή τους φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV, μεταξύ άλλων μέσω της μετάδοσης ή της διανομής με οποιοδήποτε μέσο, όπως η καλωδιακή τηλεόραση, η δορυφορική τηλεόραση, η τηλεόραση μέσω IP, οι πάροχοι διαδικτυακών υπηρεσιών ή οι διαδικτυακές πλατφόρμες ή εφαρμογές διαμοιρασμού βίντεο, είτε είναι νέες είτε προεγκατεστημένες.»

4 Στο παράρτημα XV του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Κατάλογος των νομικών προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 2στ», περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η επωνυμία «RT – Russia Today Germany».

*Ο κανονισμός 2022/350*

5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 10 του κανονισμού 2022/350 έχουν ως εξής:

«(4) Στα συμπεράσματά του της 24ης Φεβρουαρίου 2022, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καταδίκασε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο την απρόκλητη και αδικαιολόγητη στρατιωτική επίθεση της Ρωσικής Ομοσπονδίας κατά της Ουκρανίας. […] Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε [τη Ρωσική Ομοσπονδία] και τους ένοπλους σχηματισμούς που υποστηρίζονται από αυτή να σταματήσουν την εκστρατεία παραπληροφόρησης που διεξάγουν.

(5) Στα συμπεράσματά του της 10ης Μαΐου 2021, το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] υπογράμμισε την ανάγκη περαιτέρω ενδυνάμωσης της ανθεκτικότητας της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης και των κρατών μελών, καθώς και της ικανότητάς τους να αντιμετωπίζουν υβριδικές απειλές, συμπεριλαμβανομένης της παραπληροφόρησης, διασφαλίζοντας τη συντονισμένη και ολοκληρωμένη χρήση υφιστάμενων και πιθανών νέων εργαλείων για την αντιμετώπιση υβριδικών απειλών σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών, και πιθανές αντιδράσεις στον τομέα των υβριδικών απειλών, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, αντιδράσεων σε ξένες παρεμβάσεις και επιχειρήσεις επιρροής, οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν προληπτικά μέτρα, καθώς και την επιβολή κόστους σε εχθρικούς κρατικούς και μη κρατικούς φορείς.

(6) Η Ρωσική Ομοσπονδία διεξάγει συστηματική, διεθνή εκστρατεία χειραγώγησης των μέσων ενημέρωσης και στρέβλωσης των γεγονότων, προκειμένου να ενισχύσει τη στρατηγική της για την αποσταθεροποίηση των γειτονικών της χωρών και της Ένωσης και των κρατών μελών της. Συγκεκριμένα, η προπαγάνδα έχει στοχεύσει κατ' επανάληψη και συστηματικά ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα, ιδίως κατά τη διάρκεια εκλογικών περιόδων, καθώς και την κοινωνία των πολιτών, τους αιτούντες άσυλο, τις ρωσικές εθνοτικές μειονότητες, τις έμφυλες μειονότητες και τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών στην Ένωση και τα κράτη μέλη της.

(7) Για να δικαιολογήσει και να υποστηρίξει την επίθεσή της κατά της Ουκρανίας, η Ρωσική Ομοσπονδία διεξάγει συνεχείς και συντονισμένες προπαγανδιστικές ενέργειες με στόχο την κοινωνία των πολιτών στην Ένωση και τις γειτονικές χώρες, οι οποίες διαστρεβλώνουν σοβαρά και παραποιούν τα γεγονότα.

(8) Οι εν λόγω προπαγανδιστικές ενέργειες διοχετεύονται μέσω διάφορων μέσων ενημέρωσης υπό τον μόνιμο άμεσο ή έμμεσο έλεγχο της ηγεσίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Οι ενέργειες αυτές συνιστούν σημαντική και άμεση απειλή για τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια της Ένωσης.

(9) Τα εν λόγω μέσα ενημέρωσης είναι ουσιαστικής και καθοριστικής σημασίας για την προώθηση και την υποστήριξη της επίθεσης κατά της Ουκρανίας και για την αποσταθεροποίηση των γειτονικών της χωρών.

(10) Δεδομένης της σοβαρότητας της κατάστασης και ως απάντηση στις ενέργειες της [Ρωσικής Ομοσπονδίας] που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, είναι αναγκαίο, με τρόπο σύμφωνο με τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], ιδίως με το δικαίωμα στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 11 αυτού, να θεσπιστούν περαιτέρω περιοριστικά μέτρα ώστε να ανασταλούν επειγόντως οι δραστηριότητες ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης αυτών των μέσων ενημέρωσης στην Ένωση

ή που απευθύνονται στην Ένωση. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να διατηρηθούν έως ότου δοθεί τέλος στην επίθεση κατά της Ουκρανίας και έως ότου η Ρωσική Ομοσπονδία και τα συνδεδεμένα με αυτήν μέσα ενημέρωσης σταματήσουν να διεξάγουν προπαγανδιστικές ενέργειες κατά της Ένωσης και των κρατών μελών της.»

*Ο κανονισμός 2024/1745*

6 Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1745 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2024, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 833/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ L, 2024/1745), προστέθηκε στον κανονισμό 833/2014 το άρθρο 3ιη, του οποίου η παράγραφος 4 έχει ως εξής:

«Προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις απαγορεύσεις [της παροχής, στο έδαφος της Ένωσης, υπηρεσιών επαναφόρτωσης υγροποιημένου φυσικού αερίου καταγωγής Ρωσίας ή εξαγόμενου από τη Ρωσία, καθώς και της παροχής άμεσης ή έμμεσης παροχής τεχνικής βοήθειας, υπηρεσιών μεσιτείας, χρηματοδότησης ή χρηματοοικονομικής βοήθειας που συνδέεται με την απαγόρευση της παροχής υπηρεσιών επαναφόρτωσης], οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θεσπίζουν κανόνες και κατευθύνσεις σε εθνικό επίπεδο. Στους κανόνες και τις κατευθύνσεις αυτές περιλαμβάνονται αυξημένες απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας, ιδίως για τον προσδιορισμό των υπηρεσιών επαναφόρτωσης που παρέχονται για τους σκοπούς εργασιών μεταφόρτωσης, λαμβανομέν[ης υπόψη] […] της χώρας καταχώρισης των εμπλεκόμενων οικονομικών φορέων.»

***Το γερμανικό δίκαιο***

7 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο b, του Außenwirtschaftsgesetz (νόμου περί εξωτερικού εμπορίου), της 6ης Ιουνίου 2013, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος περί εξωτερικού εμπορίου), τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή τριών μηνών έως πέντε ετών όποιος παραβιάζει απαγόρευση εκπομπής, αναμετάδοσης, μετάδοσης ή άλλης παροχής υπηρεσιών, θεσπισθείσα με άμεσα εφαρμοστέα πράξη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ένωσης, η οποία έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αποσκοπεί στην εφαρμογή μέτρου οικονομικών κυρώσεων που έχει θεσπιστεί από το Συμβούλιο στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας.

8 Σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 7, σημείο 2, του νόμου αυτού, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον ενός έτους όποιος, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ενεργεί κατ' επάγγελμα.

**Η κύρια δίκη και το προδικαστικό ερώτημα**

9 Το Landgericht Saarbrücken (πρωτοδικείο Saarbrücken, Γερμανία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο, επιλήφθηκε υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής έρευνας κατά τριών φυσικών προσώπων, των R, N και K, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι μετέχουν σε εγκληματική οργάνωση, καθόσον μετέδωσαν τέσσερις φορές το 2023, μέσω του ιστολογίου «Live-Ticker», το οποίο είναι προσβάσιμο στο κοινό μέσω του ιστοτόπου www.traugott-ickeroth.com (στο εξής: ιστότοπος traugott-ickeroth), βίντεο προερχόμενα από τον τηλεοπτικό σταθμό RT Germany. Δεδομένου ότι οι εκπομπές του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού υπόκεινται στην απαγόρευση

ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης που προβλέπεται στο άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, το γεγονός ότι τα εν λόγω βίντεο κατέστησαν διαθέσιμα στο κοινό συνιστά στη Γερμανία, βάσει του νόμου περί εξωτερικού εμπορίου, αξιόποινη πράξη.

10 Ο R, ο οποίος, μεταξύ άλλων, εκδίδει βιβλία με το ψευδώνυμο «Traugott Ickeroth», τα οποία διανέμει μέσω της πλατφόρμας ηλεκτρονικού εμπορίου «Amazon», παραδέχθηκε στο πλαίσιο της ποινικής έρευνας ότι ήταν υπεύθυνος για τη διαμόρφωση του περιεχομένου του ιστοτόπου traugott-ickeroth.

11 Το περιεχόμενο που δημοσιεύθηκε στον ως άνω ιστότοπο ήταν ελεύθερα προσβάσιμο. Ωστόσο, οι χρήστες καλούνταν να στηρίξουν οικονομικά τη λειτουργία του ιστοτόπου μέσω οικειοθελών συνεισφορών. Συγκεκριμένα, από την 1η Απριλίου 2022 έως τις 3 Αυγούστου 2023 εισέρρευσαν στους αντίστοιχους τραπεζικούς λογαριασμούς των R και N χρηματικά ποσά υπό μορφή τέτοιων συνεισφορών από χρήστες του ιστοτόπου, συνολικού ύψους 60 038,65 ευρώ.

12 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν φυσικά πρόσωπα όπως οι R, N και K εμπίπτουν στην κατά το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έννοια του «φορέα» και, συνακόλουθα, στην απαγόρευση που προβλέπει η εν λόγω διάταξη. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η ερμηνεία της έννοιας αυτής δεν είναι τόσο προφανής ώστε να αποκλείεται κάθε εύλογη αμφιβολία.

13 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επικαλείται το έγγραφο εργασίας που εκπόνησαν οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με τίτλο «Consolidated FAQs on the implementation of Council Regulation No 833/2014 and Council Regulation No 269/2014» (Ενοποιημένες συχνές ερωτήσεις σχετικά με την εφαρμογή των κανονισμών 833/2014 και 269/2014 του Συμβουλίου, στο εξής: έγγραφο εργασίας της Επιτροπής), σύμφωνα με το οποίο ως «φορέας» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα που ασκεί εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητα η οποία συνίσταται στη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση απαγορευμένου περιεχομένου, στην παροχή δυνατότητας ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή στη διευκόλυνση ή με άλλο τρόπο συμβολή στη μετάδοση τέτοιου περιεχομένου.

14 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, αφενός, η πρόσβαση στον ιστότοπο traugott-ickeroth ήταν, κατ' αρχήν, δωρεάν, υπό την έννοια ότι δεν προϋπέθετε την καταβολή αντιτίμου από τους χρήστες. Αφετέρου, πέραν των εθελοντικών εισφορών των χρηστών, η λειτουργία του ιστοτόπου δεν χρηματοδοτούνταν από άλλους πόρους, όπως είναι τα έσοδα από διαφημίσεις, τα οποία είναι ωστόσο συνήθη στον τομέα αυτόν. Μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι η δραστηριότητα του R έχει αμιγώς ιδιωτικό χαρακτήρα.

15 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η συγκέντρωση ιδιωτικών οικειοθελών συνεισφορών, οι οποίες συνιστούν δωρεές κατά την έννοια του αστικού δικαίου, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «επαγγελματική δραστηριότητα» όταν ασκείται σε τέτοια έκταση ώστε οι δικαιούχοι να εισπράττουν σημαντικά ποσά που τους παρέχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν, τουλάχιστον εν μέρει, τα προς το ζην. Εν προκειμένω, η πρόσκληση για οικειοθελείς συνεισφορές αποσκοπεί στη συγκέντρωση οικονομικών πόρων για τη συνέχιση της λειτουργίας του ιστοτόπου traugott-ickeroth και, ως εκ τούτου, στη δημιουργία διαρκούς πηγής εσόδων, στοιχείο χαρακτηριστικό της άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Landgericht Saarbrücken (πρωτοδικείο Saarbrücken) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του [κανονισμού 883/2014] την έννοια ότι ως “φορείς” κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης λογίζονται επίσης τα φυσικά πρόσωπα τα οποία, μέσω ιστοσελίδας που διαχειρίζονται, αποκομίζουν έσοδα μόνον υπό τη μορφή εθελοντικών εισφορών από τρίτους (συνεισφορών και/ή δωρεών);»

## Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

17 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εκδικαστεί η υπό κρίση υπόθεση κατά προτεραιότητα, δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

18 Με απόφαση της 3ης Μαρτίου 2025, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα αυτό.

## Επί του προδικαστικού ερωτήματος

### *Επί του παραδεκτού*

19 Χωρίς να υποστηρίζει ρητώς ότι το προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτο, η Staatsanwaltschaft Saarbrücken (εισαγγελία Saarbrücken, Γερμανία) αμφισβητεί την αναγκαιότητα υποβολής του.

20 Κατά πρώτον, η εισαγγελία υποστηρίζει ότι η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δεν είναι αναγκαία, κατά την έννοια του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, για να δοθεί απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα και ότι, εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την έννοια του τρίτου εδαφίου του άρθρου αυτού.

21 Ειδικότερα, αφενός, το εν λόγω ερώτημα δεν βρίσκεται στο επίκεντρο της διαφοράς της κύριας δίκης, η οποία εγείρει άλλα πραγματικά ή νομικά ζητήματα επί των οποίων το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ενδέχεται να αποφανθεί διαφορετικά, και, ως εκ τούτου, δεν είναι σκόπιμη η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης. Αφετέρου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το αιτούν δικαστήριο, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δεν είναι αναγκαία ούτε για τον καθορισμό της αρμοδιότητάς του να αποφαίνεται, ως τμήμα εκδίκασης οικονομικών παραβάσεων, επί παραβάσεων του νόμου περί εξωτερικού εμπορίου, δεδομένου ότι δεν τίθεται καμία σοβαρή αμφιβολία όσον αφορά την αρμοδιότητα αυτή.

22 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 267 ΣΛΕΕ παρέχει στα εθνικά δικαστήρια ευρύτατη ευχέρεια να απευθύνονται στο Δικαστήριο, όταν θεωρούν ότι η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν τους θέτει, μεταξύ άλλων, ζητήματα ερμηνείας διατάξεων του δικαίου της Ένωσης τα οποία είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση τους και είναι ελεύθερα να ασκούν την ευχέρεια αυτή σε όποιο στάδιο της διαδικασίας κρίνουν σκόπιμο [βλ. αποφάσεις της 16ης Ιανουαρίου 1974, Rheinmühlen-Düsseldorf, 166/73, EU:C:1974:3, σκέψη 3, και της 12ης Μαΐου 2021, Bundesrepublik Deutschland (Ερυθρά αγγελία της Interpol), C-505/19, EU:C:2021:376, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

23 Εξάλλου, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της απόφασης που θα εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υπόθεσης, τόσο αν η προδικαστική απόφαση είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης όσο και αν τα ερωτήματα που υποβάλλει στο Δικαστήριο είναι λυσιτελή. Συνεπώς, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται κατ' αρχήν να αποφανθεί (βλ. αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 1978, Redmond, 83/78, EU:C:1978:214, σκέψη 25, και της 30ής Οκτωβρίου 2025, Mercedes-Benz Bank και Volkswagen Bank, C-143/23, EU:C:2025:837, σκέψη 48).

24 Επομένως, τα ερωτήματα που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβληθεί από εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλον ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (βλ. αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, Beck και Bergdorf, C-355/97, EU:C:1999:391, σκέψη 22, και της 30ής Οκτωβρίου 2025, Mercedes-Benz Bank και Volkswagen Bank, C-143/23, EU:C:2025:837, σκέψη 49).

25 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η διαδικασία της κύριας δίκης αφορά ποινικές διώξεις κατά τριών φυσικών προσώπων λόγω της μετάδοσης, μέσω ιστοτόπου προσβάσιμου στο κοινό, περιεχομένου προερχόμενου από το κανάλι RT Germany, το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα XV του κανονισμού 833/2014 και του οποίου η μετάδοση απαγορεύεται βάσει του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού. Υπό τις περιστάσεις αυτές, με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο μεταδίδει το ως άνω περιεχόμενο μέσω τέτοιου ιστοτόπου, αντλώντας από αυτόν έσοδα μόνον υπό τη μορφή εθελοντικών εισφορών τρίτων, εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια του «φορέα».

26 Επομένως, δεν προκύπτει κατά τρόπο πρόδηλο ότι η ζητούμενη με το εν λόγω ερώτημα ερμηνεία της οδηγίας 833/2014 ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης ή ότι το πρόβλημα που τίθεται είναι υποθετικής φύσεως.

27 Δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να γίνουν δεκτές οι σχετικές με το παραδεκτό του προδικαστικού ερωτήματος ενστάσεις της Staatsanwaltschaft Saarbrücken (εισαγγελίας Saarbrücken), όπως αυτές συνοψίζονται στις σκέψεις 20 και 21 της παρούσας απόφασης.

28 Κατά δεύτερον, η εισαγγελία υποστηρίζει ότι η απόφαση περί κινήσεως της ένδικης διαδικασίας ενώπιον του αρμόδιου τμήματος του αιτούντος δικαστηρίου μπορεί να προσβληθεί με τη λεγόμενη «άμεση προσφυγή» (sofortige Beschwerde), η οποία συνιστά «ένδικο μέσο εσωτερικού δικαίου», κατά την έννοια του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οπότε το αιτούν δικαστήριο δεν οφείλει, δυνάμει της διατάξεως αυτής, να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο.

29 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι το γεγονός ότι το αιτούν δικαστήριο δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, για τον λόγο ότι οι αποφάσεις του μπορούν να προσβληθούν με ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, κατά την έννοια του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ουδόλως ασκεί επιρροή όσον αφορά την ευρύτατη δυνατότητά του να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά τα υπομνησθέντα στη σκέψη 22 της παρούσας.

30 Κατά τρίτον και τελευταίον, κατά την Staatsanwaltschaft Saarbrücken (εισαγγελία Saarbrücken), δεν είναι απαραίτητο να υποβληθεί στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία της κατά το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έννοιας του «φορέα», διότι οι συνήθεις μέθοδοι ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης αρκούν για τη διευκρίνιση του περιεχομένου της, το δε νόημα της διάταξης αυτής είναι προφανές.

31 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι η δυνατότητα υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο απόκειται στο εθνικό δικαστήριο ανεξαρτήτως της εκτιμήσεως των διαδίκων της κύριας δίκης ως προς τη σκοπιμότητα της υποβολής προδικαστικού ερωτήματος. Πράγματι, ουδόλως απαγορεύεται σε εθνικό δικαστήριο να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα σε περίπτωση που, κατά την άποψη ενός εκ των διαδίκων της κύριας δίκης, δεν υπάρχει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία σχετικά με την απάντηση σε αυτό. Επομένως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τούτο συμβαίνει, το ερώτημα δεν καθίσταται απαράδεκτο (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Δεκεμβρίου 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, σκέψεις 64 και 65, και της 24ης Φεβρουαρίου 2022, Viva Telecom Bulgaria, C-257/20, EU:C:2022:125, σκέψη 42).

32 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

### *Επί της ουσίας*

33 Με το μοναδικό προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ιστότοπο μεταδίδοντας μέσω αυτού περιεχόμενο προερχόμενο από νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV του κανονισμού, και αντλεί από την εκμετάλλευση του ιστοτόπου έσοδα μόνον από εθελοντικές εισφορές τρίτων, υπό τη μορφή οικειοθελών συνεισφορών ή δωρεών, εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια του «φορέα».

34 Αποτελεί, συναφώς, πάγια νομολογία ότι, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, σκέψη 12, και της 12ης Φεβρουαρίου 2026, Stichting Koskea, C-490/24, EU:C:2026:89, σκέψη 23).

35 Καταρχάς, σύμφωνα με το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, απαγορεύεται σε φορείς η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η παροχή δυνατότητας ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή η διευκόλυνση ή η με άλλο τρόπο συμβολή στη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση οποιουδήποτε περιεχομένου από τα νομικά πρόσωπα, τις οντότητες ή τους φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV, μεταξύ άλλων μέσω της μετάδοσης ή της διανομής με οποιοδήποτε μέσο, όπως η καλωδιακή τηλεόραση, η δορυφορική τηλεόραση, η τηλεόραση μέσω IP, οι πάροχοι διαδικτυακών υπηρεσιών ή οι διαδικτυακές πλατφόρμες ή εφαρμογές διαμοιρασμού βίντεο, είτε είναι νέες είτε προεγκατεστημένες.

36 Όσον αφορά, ειδικότερα, την έννοια του «φορέα» κατά την ως άνω διάταξη, διαπιστώνεται ότι η έννοια αυτή δεν ορίζεται ούτε από την εν λόγω διάταξη ούτε από άλλη διάταξη του κανονισμού 833/2014 και ότι δεν παραπέμπει στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της σημασίας και του περιεχομένου της.

37 Κατά πάγια νομολογία, η σημασία και το περιεχόμενο όρων ως προς τους οποίους το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό και δεν παραπέμπει στο δίκαιο των κρατών μελών πρέπει να προσδιορίζονται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων ταυτόχρονα υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιούνται οι όροι και των σκοπών που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος (βλ. αποφάσεις της 27ης Ιανουαρίου 1988, Δανία κατά Επιτροπής, 349/85, EU:C:1988:34, σκέψη 9, και της 12ης Φεβρουαρίου 2026, Stichting Koskea, C-490/24, EU:C:2026:89, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Σύμφωνα με τη συνήθη σημασία του όρου στην καθομιλουμένη, ως «φορέας εκμετάλλευσης» νοείται, μεταξύ άλλων, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ένα τεχνικό μέσο ή ένα σύνολο τεχνικών μέσων ή αναλαμβάνει την εκτέλεση ορισμένων τεχνικών λειτουργιών. Εφαρμοζόμενος στον τομέα της επικοινωνίας καθώς και της μετάδοσης ενημερωτικού και ψηφιακού περιεχομένου, ο όρος αυτός καλύπτει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο είναι, άμεσα ή έμμεσα, υπεύθυνο για τη διάθεση ή τη μετάδοση τέτοιου περιεχομένου στο κοινό.

39 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι, στις περισσότερες γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, όπως η βουλγαρική, η ισπανική, η γερμανική, η αγγλική, η γαλλική, η κροατική, η ιταλική, η λεττονική, η μαλτέζικη, η πορτογαλική, η ρουμανική, η σλοβακική και η φινλανδική γλώσσα, ο όρος «φορέας» χρησιμοποιείται χωρίς το επίθετο «οικονομικός». Επομένως, ο όρος αυτός καλύπτει τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη μετάδοση περιεχομένου διαλαμβανόμενου στην εν λόγω διάταξη, ανεξαρτήτως αν η δραστηριότητά τους έχει ή όχι οικονομικό χαρακτήρα.

40 Στο ίδιο πνεύμα, η ίδια αυτή διάταξη προβλέπει απαγόρευση της μετάδοσης τέτοιου περιεχομένου με τη χρήση μέσων όπως «οι διαδικτυακές πλατφόρμες ή εφαρμογές διαμοιρασμού βίντεο, είτε είναι νέες είτε προεγκατεστημένες», ήτοι με μέσα μετάδοσης που κατά κανόνα διατίθενται δωρεάν στο πλαίσιο δραστηριοτήτων οι οποίες δεν είναι κατ' ανάγκην αμειβόμενες.

41 Επομένως, από γραμματικής απόψεως, η έννοια «φορέας», στο άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, πρέπει να νοηθεί ως περιλαμβάνουσα κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο υπεύθυνο για τη μετάδοση ή τη διάθεση περιεχομένου μνημονευόμενου στη διάταξη αυτή, ακόμη και στο πλαίσιο μη αμειβόμενης δραστηριότητας ή στο πλαίσιο της εκμετάλλευσης ιστοτόπου χρηματοδοτούμενου από εθελοντικές εισφορές τρίτων.

42 Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, σύμφωνα με το έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, η απαγόρευση του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, εφαρμόζεται «σε κάθε πρόσωπο, οντότητα ή φορέα που ασκεί εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητα και διαδίδει, διευκολύνει ή συμβάλλει με οποιονδήποτε άλλο τρόπο στη μετάδοση περιεχομένου [μνημονευόμενου στη διάταξη αυτή]».

43 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 46 των προτάσεών του, το εν λόγω κείμενο, ως κείμενο εργασίας καταρτισθέν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και αποσκοπεί στην παροχή κατευθύνσεων όσον αφορά την εφαρμογή και την ερμηνεία του κανονισμού 833/2014.

44 Αφετέρου, το κείμενο εργασίας της Επιτροπής εισάγει απαίτηση η οποία δεν προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού, καθώς συσχετίζει την έννοια του «φορέα» με την άσκηση «εμπορικής ή επαγγελματικής» δραστηριότητας, περιορίζοντας αδικαιολόγητα το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της διάταξης.

45 Υπό τις συνθήκες αυτές, το κείμενο εργασίας της Επιτροπής δεν είναι δυνατόν να τροποποιήσει το περιεχόμενο των περιοριστικών μέτρων που προβλέπει ο κανονισμός 833/2014 ούτε έχει καθοριστική σημασία για την ερμηνεία του άρθρου 2στ, παράγραφος 1.

46 Δεύτερον, η γραμματική ερμηνεία της έννοιας του «φορέα», κατά το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, επιρρωννύεται από το κανονιστικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή.

47 Πράγματι, η εν λόγω διάταξη διαφέρει από άλλες διατάξεις του κανονισμού 833/2014, στις οποίες γίνεται ρητή αναφορά σε «οικονομικούς» φορείς. Τέτοια είναι η διάταξη του άρθρου 3ιη, παράγραφος 4, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 2024/1745 και στο οποίο, στις περισσότερες γλωσσικές αποδόσεις του, και συγκεκριμένα στη βουλγαρική, την ισπανική, την αγγλική, τη γαλλική, την κροατική, την ιταλική, τη λεττονική, τη λιθουανική, τη μαλτέζικη, την πορτογαλική, τη ρουμανική, τη σλοβακική και τη φινλανδική γλώσσα, γίνεται λόγος για χώρα καταχώρισης των «εμπλεκόμενων οικονομικών φορέων» στο πλαίσιο της θέσπισης των εθνικών κανόνων δέουσας επιμέλειας σχετικά με την εφαρμογή της απαγόρευσης μεταφόρτωσης υγροποιημένου φυσικού αερίου, καταγωγής Ρωσίας ή εξαγόμενου από τη Ρωσία.

48 Επομένως, ο νομοθέτης της Ένωσης περιόρισε ρητώς, όπου το θέλησε, το πεδίο εφαρμογής περιοριστικού μέτρου μόνο στους φορείς που ασκούν δραστηριότητα οικονομικής φύσεως. Είναι, όμως, πρόδηλο ότι αυτό δεν ισχύει για το άρθρο 2στ παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, όπου η έννοια του «φορέα» περιλαμβάνει μόνον τη μετάδοση του μνημονευόμενου στη διάταξη αυτή περιεχομένου, ανεξαρτήτως της ιδιότητας του φορέα και του κατά πόσον η δραστηριότητά του είναι ή όχι οικονομικής φύσεως.

49 Επομένως, στο πλαίσιο του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο ασκεί δραστηριότητα οικονομικής φύσεως και, συνακόλουθα, το αν αποκομίζει ή όχι έσοδα δεν μπορεί να αποτελέσει κρίσιμο κριτήριο προκειμένου να καθοριστεί αν το πρόσωπο αυτό εμπίπτει στην απαγόρευση που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

50 Τρίτον και τελευταίον, η ερμηνεία που εκτίθεται στη σκέψη 41 της παρούσας απόφασης επιρρωννύεται επίσης από τον σκοπό που επιδιώκει ο κανονισμός 833/2014 και, ειδικότερα, το άρθρο 2στ, παράγραφος 1.

51 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η διάταξη αυτή προστέθηκε με τον κανονισμό 2022/350, ο οποίος εκδόθηκε την 1η Μαρτίου 2022, ως άμεση αντίδραση, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού αυτού, στην απρόκλητη και αδικαιολόγητη στρατιωτική επίθεση που είχε εξαπολύσει μια εβδομάδα νωρίτερα η Ρωσική Ομοσπονδία κατά της Ουκρανίας. Το Συμβούλιο επέβαλε την απαγόρευση που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη βασιζόμενο στην έκκληση που απηύθυνε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προς τη Ρωσική Ομοσπονδία στις 24 Φεβρουαρίου 2022 να σταματήσει την εκστρατεία παραπληροφόρησης καθώς και στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 2021, σύμφωνα με τα οποία είναι απαραίτητη η ενδυνάμωση της ανθεκτικότητας της Ένωσης και των κρατών μελών, καθώς και της ικανότητάς τους να αντιμετωπίζουν υβριδικές

απειλές, συμπεριλαμβανομένης της παραπληροφόρησης, και η ενίσχυση των πιθανών αντιδράσεων στον τομέα των υβριδικών απειλών, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των ξένων παρεμβάσεων και επιχειρήσεων επιρροής.

52 Επιπλέον, από τον συνδυασμό των αιτιολογικών σκέψεων 6 έως 10 του κανονισμού 2022/350 προκύπτει ότι η απαγόρευση μετάδοσης που προβλέπεται στο άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 επιδιώκει διττό σκοπό. Αφενός, αποσκοπεί στην προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας της Ένωσης, οι οποίες απειλούνται από τη συστηματική διεθνή εκστρατεία χειραγώγησης των μέσων ενημέρωσης, στρέβλωσης των γεγονότων και προπαγάνδας που διεξάγει η Ρωσική Ομοσπονδία, διά μέσων ενημέρωσης που τελούν υπό τον συνεχή άμεσο ή έμμεσο έλεγχο της ηγεσίας της, με σκοπό την αποσταθεροποίηση των γειτονικών της χωρών, της Ένωσης και των κρατών μελών της, καθώς και στην αιτιολόγηση, υποστήριξη και προώθηση της στρατιωτικής επίθεσης κατά της Ουκρανίας. Αφετέρου, η εν λόγω απαγόρευση εντάσσεται στο πλαίσιο των σκοπών που επιδιώκει ο μηχανισμός αντίδρασης που θέσπισε η Ένωση με τη λήψη νέων περιοριστικών μέτρων, με σκοπό την άσκηση πρόσθετης πίεσης στη Ρωσική Ομοσπονδία, προκειμένου αυτή να παύσει τη στρατιωτική επίθεσή της κατά της Ουκρανίας και, γενικότερα, τις ενέργειες και τις πολιτικές της που αποσταθεροποιούν την εν λόγω τρίτη χώρα.

53 Ωστόσο, η ερμηνεία του άρθρου 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 την οποία υποστηρίζουν οι K και R με τις γραπτές παρατηρήσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου και κατά την οποία η απαγόρευση που προβλέπει η διάταξη αυτή πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική δραστηριότητα και επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, θα καθιστούσε την απαγόρευση αυτή άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας και θα αντέβαινε στους σκοπούς που υπομνήσθηκαν στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης. Πράγματι, μια τέτοια ερμηνεία θα παρείχε τη δυνατότητα σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν αντλούν κανένα εισόδημα από την εκμετάλλευση του ιστοτόπου τους να μεταδίδουν ελεύθερα το περιεχόμενο που αφορά η εν λόγω διάταξη, συμβάλλοντας έτσι ενεργά σε εκστρατείες παραπληροφόρησης και αποσταθεροποίησης που διεξάγονται από μέσα ενημέρωσης τα οποία τελούν υπό τον διαρκή άμεσο ή έμμεσο έλεγχο της ηγεσίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας και απειλούν, ως εκ τούτου, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της Ένωσης.

54 Όπως επισήμανε, εν συνόψει, ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 60 και 62 των προτάσεών του, η χρηματοδότηση ιστοτόπων όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης, μέσω εθελοντικών εισφορών τρίτων καθιστά, κατ' αρχήν, λιγότερο εύκολη την ιχνηλασιμότητα της προέλευσης των χρηματοδοτήσεων και, ως εκ τούτου, της ενδεχόμενης επιρροής που ασκείται στο μεταδιδόμενο περιεχόμενο. Επομένως, ένας τέτοιος μηχανισμός μπορεί να διευκολύνει, άμεσα ή έμμεσα, την επέμβαση ξένων συμφερόντων, και δη τρίτων κρατών, στη μετάδοση ενημερωτικού περιεχομένου, με συνέπεια να αυξάνεται ο κίνδυνος να χρησιμοποιηθεί ένας ιστότοπος για την αναμετάδοση της προπαγανδιστικής εκστρατείας που διοργανώνει η Ρωσική Ομοσπονδία, την οποία ο κανονισμός 833/2014 επιδιώκει να απαγορεύσει.

55 Επιπλέον, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ερμηνεία που υποστηρίζει ο R, κατά την οποία, για την ερμηνεία της κατά το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έννοιας του «φορέα» πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δραστηριότητες μετάδοσης ορισμένης διάρκειας, αποκλειομένων των μεμονωμένων και αμελητέου μεγέθους δημοσιεύσεων.

56 Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι ούτε η διάταξη αυτή ούτε ο κανονισμός προβλέπουν ότι η έκταση ή η διάρκεια της πραγματοποιούμενης μετάδοσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν ένα πρόσωπο εμπίπτει στην έννοια του «φορέα». Μια τέτοια ερμηνεία θα μπορούσε,

εν πάση περιπτώσει, να ευνοήσει συμπεριφορές καταστρατήγησης της συγκεκριμένης διάταξης, οι οποίες συνίστανται στον τεχνητό κατακερματισμό των δραστηριοτήτων μετάδοσης περιεχομένου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.

57 Υπό το πρίσμα αυτό, μόνον η ερμηνεία της κατά το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έννοιας του «φορέα» η οποία δεν εξαρτάται ούτε από τον εμπορικό ή μη χαρακτήρα της δραστηριότητας μετάδοσης ή από τον τρόπο χρηματοδότησής της ούτε από την έκταση ή τη διάρκεια της πραγματοποιούμενης μετάδοσης είναι ικανή να καταλήξει σε λύση σύμφωνη με τον επιδιωκόμενο από την εν λόγω διάταξη σκοπό, ο οποίος συνίσταται στην παρεμπόδιση της διάδοσης της προπαγάνδας που εκπορεύεται από τη Ρωσική Ομοσπονδία και, ως εκ τούτου, στην προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας της Ένωσης.

58 Βάσει των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού 833/2014 έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ιστότοπο μεταδίδοντας μέσω αυτού περιεχόμενο προερχόμενο από νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV του κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντλεί από την εκμετάλλευση του ιστοτόπου έσοδα προερχόμενα μόνον από εθελοντικές εισφορές τρίτων, υπό τη μορφή οικειοθελών συνεισφορών ή δωρεών, εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια του «φορέα».

**Επί των δικαστικών εξόδων**

59 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

**Το άρθρο 2στ, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/350 του Συμβουλίου, της 1ης Μαρτίου 2022,**

**έχει την έννοια ότι:**

**φυσικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ιστότοπο μεταδίδοντας μέσω αυτού περιεχόμενο προερχόμενο από νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που απαριθμούνται στο παράρτημα XV του κανονισμού 833/2014, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντλεί από την εκμετάλλευση του ιστοτόπου έσοδα προερχόμενα μόνον από εθελοντικές εισφορές τρίτων, υπό τη μορφή οικειοθελών συνεισφορών ή δωρεών, εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια του «φορέα».**

(υπογραφές)